

PAPER 5
GOD'S RELATION TO THE INDIVIDUAL

IF THE finite mind of man is unable to comprehend how so great and so majestic a God as the Universal Father can descend from his eternal abode in infinite perfection to fraternize with the individual human creature, then must such a finite intellect rest assurance of divine fellowship upon the truth of the fact that an actual fragment of the living God resides within the intellect of every normal-minded and morally conscious Urantia mortal. The indwelling Thought Adjusters are a part of the eternal Deity of the Paradise Father. Man does not have to go farther than his own inner experience of the soul's contemplation of this spiritual-reality presence to find God and attempt communion with him.

God has distributed the infinity of his eternal nature throughout the existential realities of his six absolute co-ordinates, but he may, at any time, make direct personal contact with any part or phase or kind of creation through the agency of his prepersonal fragments. And the eternal God has also reserved to himself the prerogative of bestowing personality upon the divine Creators and the living creatures of the universe of universes, while he has further reserved the prerogative of maintaining direct and parental contact with all these personal beings through the personality circuit.

1. THE APPROACH TO GOD

The inability of the finite creature to approach the infinite Father is inherent, not in the Father's aloofness, but in the finiteness and material limitations of created beings. The magnitude of the spiritual difference between the highest personality of universe existence and the lower groups of created intelligences is inconceivable. Were it possible for the lower orders of intelligence to be transported instantly into the presence of the Father himself, they would not know they were there. They would there be just as oblivious of the presence of the Universal Father as where they now are. There is a long, long road ahead of mortal man before he can consistently and within the realms of possibility ask for safe conduct into the Paradise presence of the Universal Father. Spiritually, man must be translated many times before he can attain a plane that will yield the spiritual vision which will enable him to see even any one of the Seven Master Spirits.

Our Father is not in hiding; he is not in arbitrary seclusion. He has mobilized the resources of divine wisdom in a never-ending effort to reveal himself to the children of his universal domains. There is an infinite grandeur and an inexpressible generosity connected with the majesty of his love which causes him to yearn for the association of every created being

POGLAVLJE 5
BOŽJI ODNOS PREMA INDIVIDUI

AKO čovjekov konačni um nije u stanju shvatiti kako se tako velik i tako veličanstven Bog kakav je Otac Svih može spustiti iz svog vječnog prebivališta u beskonačnom savršenstvu kako bi sklopio prijateljski odnos s individualnim stvorenjem, onda taj konačni intelekt mora naći uvjerenje da ga s Bogom povezuje takav odnos u istini činjenice da stvarni fragment živog Boga živi u intelektu svakog smrtnika Urantije koji ima normalan um i moralnu svijest. Unutarnji Misaoni Ispravljači su dio vječnog Božanstva Rajskog Oca. Kako bi našao Boga i s njim pokušao sklopiti duhovno zajedništvo, čovjek ne mora ići dalje od vlastitog unutarnjeg iskustva--poniranja u dubinu duše i spoznavanja da u njemu živi prisustvo duhovne stvarnosti.

Dok je Bog razdijelio beskonačnost svoje vječne prirode egzistencijalnim stvarnostima šest ravnopravih apsolutnih Božanstava, posredstvom svojih predličnih fragmenata, Otac uvijek može postići neposredan osobni kontakt s bilo kojim dijelom, fazom ili vrstom tvorevine. I vječni Bog je također zadržao isključivu povlasticu podarenja ličnosti božanskim Stvoriteljima i stvorenim živim bićima svemira nad svemirima, te održavanja neposrednog roditeljskog kontakta s ovim osobnim bićima putem kruga ličnosti.

1. PRILAZ BOGU

To što konačno stvoreno biće nije u stanju prići beskonačnom Ocu ne proizlazi iz Očeve rezerviranosti, već iz konačnosti i materijalnih ograničenja stvorenih bića. Nemoguće je pojmiti ogromnu duhovnu razliku između najviše ličnosti kozmičke egzistencije i nižih grupa stvorenih inteligencija. Kad bi bilo moguće istog časa prevesti bića nižih redova inteligencije u samu Očevu prisutnost, ova bića ne bi znala gdje se nalaze. Ona ne bi bila ništa više svjesna prisutnosti Oca Svih nego što su toga svjesna tamo gdje se trenutno nalaze. Smrtni čovjek mora preći dug, dug put prije nego bude u stanju dosljedno i u skladu sa stvarnim mogućnostima zatražiti da se bezbjedno nađe u Rajskoj prisutnosti Oca Svih. Duhovno, čovjek mora biti mnogo puta preveden prije nego bude dostigao čak i razinu na kojoj će biti u stanju vidjeti jednog od Sedam Glavnih Duhova.

Naš Otac se ne krije; on se nije samovoljno izolirao. Bog je pokrenuo zalihe svoje božanske mudrosti u svom beskrajnom nastojanju da se obznani djeci svojih kozmičkih domena. Beskonačna grandioznost i neizreciva velikodušnost obilježavaju ogromnu ljubav koja ga navodi na čežnju za povezanošću sa svakim stvorenim bićem koje ga može

who can comprehend, love, or approach him; and it is, therefore, the limitations inherent in you, inseparable from your finite personality and material existence, that determine the time and place and circumstances in which you may achieve the goal of the journey of mortal ascension and stand in the presence of the Father at the center of all things.

Although the approach to the Paradise presence of the Father must await your attainment of the highest finite levels of spirit progression, you should rejoice in the recognition of the ever-present possibility of immediate communion with the bestowal spirit of the Father so intimately associated with your inner soul and your spiritualizing self.

The mortals of the realms of time and space may differ greatly in innate abilities and intellectual endowment, they may enjoy environments exceptionally favorable to social advancement and moral progress, or they may suffer from the lack of almost every human aid to culture and supposed advancement in the arts of civilization; but the possibilities for spiritual progress in the ascension career are equal to all; increasing levels of spiritual insight and cosmic meanings are attained quite independently of all such sociomoral differentials of the diversified material environments on the evolutionary worlds.

However Urantia mortals may differ in their intellectual, social, economic, and even moral opportunities and endowments, forget not that their spiritual endowment is uniform and unique. They all enjoy the same divine presence of the gift from the Father, and they are all equally privileged to seek intimate personal communion with this indwelling spirit of divine origin, while they may all equally choose to accept the uniform spiritual leading of these Mystery Monitors.

If mortal man is wholeheartedly spiritually motivated, unreservedly consecrated to the doing of the Father's will, then, since he is so certainly and so effectively spiritually endowed by the indwelling and divine Adjuster, there cannot fail to materialize in that individual's experience the sublime consciousness of knowing God and the supernal assurance of surviving for the purpose of finding God by the progressive experience of becoming more and more like him.

Man is spiritually indwelt by a surviving Thought Adjuster. If such a human mind is sincerely and spiritually motivated, if such a human soul desires to know God and become like him, honestly wants to do the Father's will, there exists no negative influence of mortal deprivation nor positive power of possible interference which can prevent such a divinely motivated soul from securely ascending to the portals of Paradise.

razumjeti i voljeti i koje mu može prići; stoga su vrijeme, mjesto i okolnosti pod kojima možete postići to što predstavlja cilj putovanja smrtničkog uspinjanja i naći Očevu prisutnost u centru svih stvari, određeni ograničenjima koja predstavljaju neodvojivi dio vaše konačne ličnosti i materijalne egzistencije.

Premda kako bi prišli Očevoj prisutnosti na Raju morate sačekati postignuće najviših konačnih razina napredovanja duha, treba vas radovati spoznaja da uvijek možete stupiti u neposredno duhovno zajedništvo s duhom kojeg ste primili na dar od Oca i koji je tako intimno povezan s vašom unutarnjom dušom i vašim sve duhovnijim bitkom.

Smrtnici svjetova vremena i prostora mogu odveć varirati u prirođenim sposobnostima i intelektualnim obdarenjima, mogu živjeti bilo u prijetnim okružjima koja uveliko pogoduju društvenom napretku i moralnom unaprijeđenju ili u okružju koje im ne pruža gotovo nikakvu ljudsku pomoć pri postignuću kulture i takozvanih civilizacijskih dostignuća; ali svima se pružaju jednake mogućnosti za duhovni napredak u životnom putu uspona; biće može postići niz razina duhovnog uvida i kozmičkih značenja više-manje neovisno o svim takvim društveno-moralnim razlikama koje obilježavaju različita materijalna okružja evolucijskih svjetova.

Koliko god se smrtnici Urantije razlikovali po intelektualnim, društvenim, ekonomskim ili čak moralnim prilikama i obdarenjima, ne zaboravite da je njihovo duhovno obdarenje jednoliko i jedinstveno. Svi uživaju jednaku božansku prisutnost koja predstavlja dar ljudima od njihovog Oca i svima se jednako pruža čast i povlastica da osobno stupe u intimnu duhovnu zajednicu s ovim unutarnjim duhom božanskog porijekla, dok svi jednako mogu izabrati da prihvate jednoliko duhovno vodstvo ovih Tajnovitih Nadglednika.

Kad bi čovjek imao svesrdnu duhovnu motiviranost i bezrezervnu posvećenost činjenju Očeve volje, kako je tako jamačno i djelotvorno iznutra duhovno obdaren božanskim Ispravljačem, ne bi se moglo dogoditi da se u njegovom iskustvu ne razvije uzvišena svijest o spoznaji Boga i nadzemaljsko uvjerenje u nastavak života koji će omogućiti pronalaženje Boga sve naprednijim iskustvom poistovijećenja s Bogom.

U čovjeku duhovno živi Misaoni Ispravljač koji ima vječan život. Ako takav ljudski um bude iskreno i duhovno motiviran, ako takva ljudska duša bude željela poznati Boga i postati poput njega, ako iskreno bude htjela činiti Očevu volju, ne postoji nikakav negativni utjecaj koji bi smrtniku što oduzeo, ili bilo kakva pozitivna sila koja bi svojim djelovanjem mogla spriječiti takvu božanski motiviranu dušu da se bezbiječno uspe do portala Raja.

The Father desires all his creatures to be in personal communion with him. He has on Paradise a place to receive all those whose survival status and spiritual nature make possible such attainment. Therefore settle in your philosophy now and forever: To each of you and to all of us, God is approachable, the Father is attainable, the way is open; the forces of divine love and the ways and means of divine administration are all interlocked in an effort to facilitate the advancement of every worthy intelligence of every universe to the Paradise presence of the Universal Father.

The fact that vast time is involved in the attainment of God makes the presence and personality of the Infinite none the less real. Your ascension is a part of the circuit of the seven superuniverses, and though you swing around it countless times, you may expect, in spirit and in status, to be ever swinging inward. You can depend upon being translated from sphere to sphere, from the outer circuits ever nearer the inner center, and some day, doubt not, you shall stand in the divine and central presence and see him, figuratively speaking, face to face. It is a question of the attainment of actual and literal spiritual levels; and these spiritual levels are attainable by any being who has been indwelt by a Mystery Monitor, and who has subsequently eternally fused with that Thought Adjuster.

The Father is not in spiritual hiding, but so many of his creatures have hidden themselves away in the mists of their own willful decisions and for the time being have separated themselves from the communion of his spirit and the spirit of his Son by the choosing of their own perverse ways and by the indulgence of the self-assertiveness of their intolerant minds and unspiritual natures.

Mortal man may draw near God and may repeatedly forsake the divine will so long as the power of choice remains. Man's final doom is not sealed until he has lost the power to choose the Father's will. There is never a closure of the Father's heart to the need and the petition of his children. Only do his offspring close their hearts forever to the Father's drawing power when they finally and forever lose the desire to do his divine will--to know him and to be like him. Likewise is man's eternal destiny assured when Adjuster fusion proclaims to the universe that such an ascender has made the final and irrevocable choice to live the Father's will.

The great God makes direct contact with mortal man and gives a part of his infinite and eternal and incomprehensible self to live and dwell within him. God has embarked upon the eternal adventure with man. If you yield to the leadings of the spiritual forces in you and around you, you cannot fail to attain the high destiny established by a loving God as the

Otac želi biti u osobnom duhovnom zajedništvu sa svim stvorenim bićima. On na Raju ima dovoljno mjesta da primi sve one čiji životni status i duhovna priroda omogućuju takvo postignuće. Stoga znajte danas i zauvijek: Za svakog od vas i za sve nas, Bog je dostupan, Otac je dostižan, put je otvoren; sile božanske ljubavi i putevi i metode božanske administracije zajednički djeluju kako bi pomogli napredovanje svake inteligencije svakog svemira koji je vrijedan i dostojan da dostigne Rajsku prisutnost Oca Svih.

To što je tako dugo vremena potrebno kako bi čovjek dostigao Boga ne čini prisutnost i ličnost Beskonačnog išta manje stvarnim. Vaš uspon je dio kruga sedam nadsvemira i premda ćete njime kružiti nebrojeno mnogo puta, u duhu i u statusu možete očekivati neprestanu kružnu kretnju prema unutra. Možete se uzdati da ćete biti prevedeni s planeta na planet, s vanjskih krugova uvijek sve bliže unutarnjem centru i ne sumnjajte da ćete jednog dana doći u božansku i centralnu prisutnost i da ćete vidjeti Boga, figurativno rečeno, licem u lice. Ovaj je uspon stvar postignuća stvarnih i doslovnih duhovnih razina; svako biće s unutarnjim Tajanstvenim Osmatračem koje je doživjelo vječni spoj s istim Misaonim Ispravljačem ima priliku za postignuće ovih duhovnih razina.

Dok se Otac duhovno ne krije, mnoga se njegova stvorenja kriju u magli svojih samovoljnih odluka na određeno vrijeme prekidajući duhovno zajedništvo s njegovim duhom kao i s duhom njegovog Sina, birajući vlastite izopačene puteve i odlučujući da udovolje samodokazivanju svojih lijenih umova i neduhovnih priroda.

Smrtni čovjek se može približiti Bogu ili se može više puta odreći božanske volje, sve dok ima moć izbora. Čovjekova krajnja osuda nije zapečaćena sve dok ne izgubi moć izbora Očeve volje. Očevo srce se nikad ne zatvara pred potrebom i molbom njegove djece. Jedino Očeva djeca mogu zauvijek zatvoriti svoja srca i oduprijeti se Očevoj privlačnoj moći ako zauvijek i u cjelosti izgube želju za činjenjem njegove božanske volje--želju da ga upoznaju i da mu budu nalik. Čovjek isto tako posve sigurno postiže vječnu sudbinu nakon što spoj s Ispravljačem doznači svemiru da je ovo uspinjuće biće konačno i neopozivo odlučilo živjeti Očevu volju.

Veliki Bog postiže neposredan kontakt sa smrtnim čovjekom i šalje dio svog beskonačnog, vječnog i nepojmljivog bitka da živi i prebiva u čovjeku. Bog se s čovjekom upustio u vječnu pustolovinu. Ako se predate vodstvima duhovnih sila u vama i oko vas, ne može se dogoditi da ne postignete visoku sudbinu koju je brižni Bog postavio za

universe goal of his ascendant creatures from the evolutionary worlds of space.

2. THE PRESENCE OF GOD

The physical presence of the Infinite is the reality of the material universe. The mind presence of Deity must be determined by the depth of individual intellectual experience and by the evolutionary personality level. The spiritual presence of Divinity must of necessity be differential in the universe. It is determined by the spiritual capacity of receptivity and by the degree of the consecration of the creature's will to the doing of the divine will.

God lives in every one of his spirit-born sons. The Paradise Sons always have access to the presence of God, "the right hand of the Father," and all of his creature personalities have access to the "bosom of the Father." This refers to the personality circuit, whenever, wherever, and however contacted, or otherwise entails personal, self-conscious contact and communion with the Universal Father, whether at the central abode or at some other designated place, as on one of the seven sacred spheres of Paradise.

The divine presence cannot, however, be discovered anywhere in nature or even in the lives of God-knowing mortals so fully and so certainly as in your attempted communion with the indwelling Mystery Monitor, the Paradise Thought Adjuster. What a mistake to dream of God far off in the skies when the spirit of the Universal Father lives within your own mind!

It is because of this God fragment that indwells you that you can hope, as you progress in harmonizing with the Adjuster's spiritual leadings, more fully to discern the presence and transforming power of those other spiritual influences that surround you and impinge upon you but do not function as an integral part of you. The fact that you are not intellectually conscious of close and intimate contact with the indwelling Adjuster does not in the least disprove such an exalted experience. The proof of fraternity with the divine Adjuster consists wholly in the nature and extent of the fruits of the spirit which are yielded in the life experience of the individual believer. "By their fruits you shall know them."

It is exceedingly difficult for the meagerly spiritualized, material mind of mortal man to experience marked consciousness of the spirit activities of such divine entities as the Paradise Adjusters. As the soul of joint mind and Adjuster creation becomes increasingly existent, there also evolves a new phase of soul consciousness which is capable of experiencing the presence, and of recognizing the spirit leadings and other supermaterial activities, of the Mystery Monitors.

kozmički cilj i rezultat uspinjanja svojih stvorenih bića s evolucijskih svjetova prostora.

2. BOŽJA PRISUTNOST

Fizička prisutnost Beskonačnog predstavlja stvarnost materijalnog svemira. Umna prisutnost Božanstva mora ovisiti o dubini individualnog intelektualnog iskustva, kao i evolutivnoj razini određene ličnosti. Duhovna prisutnost Božanstva neminovno mora varirati kozmosom. Ona ovisi o mjeri duhovne prijemljivosti određenog stvorenog bića kao i njegovoj posvećenosti činjenju božanske volje.

Bog živi u svim svojim duhom rođenim sinovima. Rajski Sinovi uvijek imaju pristup Božjoj prisutnosti, "Ocu s desne strane" i sve njegove stvorene ličnosti imaju pristup "krilu Očevu." Ovo se odnosi na krug ličnosti kad god, gdje god i kako god bića s njim uspostave kontakt i u svakom drugom slučaju podrazumijeva osobni i svjesni kontakt i duhovno zajedništvo s Ocem Svih, bilo na centralnom prebivalištu ili nekom drugom ustanovljenom mjestu, kao recimo jednom od sedam svetih planeta Raja.

Božanska se prisutnost, međutim, ne može opaziti tako potpuno i sigurno bilo gdje u prirodi, čak i u životima smrtnika koji su spoznali Boga, kako se može otkriti pri čovjekovom nastojanju da stupi u duhovno zajedništvo s unutarnjim Tajnovitim Osmatračem, Misaonim Ispravljačem s Raja. Kakva je greška sanjariti o Bogu koji živi u udaljenim nebesima kad duh Oca Svih živi u samom vašem umu!

Upravo zahvaljujući ovom unutarnjem fragmentu Boga, možete se nadati da ćete, prilikom sve višeg usklađenja Ispravljačevim duhovnim vodstvima, biti u stanju potpunije opaziti prisutnost i preobražajnu moć drugih duhovnih utjecaja kojima ste okruženi i izloženi, a koji ne djeluju kao sastavni dio vas samih. Činjenica da niste intelektualno svjesni bliskog i intimnog kontakta s unutarnjim Ispravljačem ni u najmanjoj mjeri ne opovrgava takvo uzvišeno iskustvo. Dokaz da između vas i Božanskog Ispravljača vlada prijateljska zajednica u cjelosti počiva u prirodi i opsegu plodova duha kojima rađa životno iskustvo bilo kojeg individualnog vjernika. "Poznat ćete ih po njihovim rodovima."

Slabo produhovljeni materijalni um čovjeka smrtnika teško može doživjeti bitniju svijest božanskih jedinki poput Misaonih Ispravljača i njihovih djelovanja koja imaju prirodu duha. Kako duša, koja je sjedinjena tvorevina uma i Ispravljača, počinje sve više egzistirati, tako evoluira nova faza dušine svijesti koja je u stanju doživjeti prisutnost i prepoznati vodstva Tajanstvenih Osmatrača koja imaju prirodu duha, kao i druge nadmaterijalne aktivnosti ovih jedinki.

The entire experience of Adjuster communion is one involving moral status, mental motivation, and spiritual experience. The self-realization of such an achievement is mainly, though not exclusively, limited to the realms of soul consciousness, but the proofs are forthcoming and abundant in the manifestation of the fruits of the spirit in the lives of all such inner-spirit contactors.

3. TRUE WORSHIP

Though the Paradise Deities, from the universe standpoint, are as one, in their spiritual relations with such beings as inhabit Urantia they are also three distinct and separate persons. There is a difference between the Godheads in the matter of personal appeals, communion, and other intimate relations. In the highest sense, we worship the Universal Father and him only. True, we can and do worship the Father as he is manifested in his Creator Sons, but it is the Father, directly or indirectly, who is worshiped and adored.

Supplications of all kinds belong to the realm of the Eternal Son and the Son's spiritual organization. Prayers, all formal communications, everything except adoration and worship of the Universal Father, are matters that concern a local universe; they do not ordinarily proceed out of the realm of the jurisdiction of a Creator Son. But worship is undoubtedly encircled and dispatched to the person of the Creator by the function of the Father's personality circuit. We further believe that such registry of the homage of an Adjuster-indwelt creature is facilitated by the Father's spirit presence. There exists a tremendous amount of evidence to substantiate such a belief, and I know that all orders of Father fragments are empowered to register the bona fide adoration of their subjects acceptably in the presence of the Universal Father. The Adjusters undoubtedly also utilize direct prepersonal channels of communication with God, and they are likewise able to utilize the spirit-gravity circuits of the Eternal Son.

Worship is for its own sake; prayer embodies a self- or creature-interest element; that is the great difference between worship and prayer. There is absolutely no self-request or other element of personal interest in true worship; we simply worship God for what we comprehend him to be. Worship asks nothing and expects nothing for the worshiper. We do not worship the Father because of anything we may derive from such veneration; we render such devotion and engage in such worship as a natural and spontaneous reaction to the recognition of the Father's matchless personality and because of his lovable nature and adorable attributes.

Cjelokupni doživljaj duhovnog zajedništva s Ispravljačem počiva na čovjekovom moralnom statusu, njegovoj mentalnoj motivaciji i duhovnom iskustvu. Samospoznaja takvog postignuća je najvećim dijelom, premda ne isključivo, ograničena na domene svijesti duše, dok se dokazi postojanja takvog dostignuća--plodovi duha--obilno očituju u životima svih takvih bića koja održavaju kontakt s unutarnjim duhom.

3. ISTINSKO OBOŽAVANJE

Dok su s kozmičkog stanovišta Rajska Božanstva jedno, pri duhovnim odnosima s bićima kakva su žitelji Urantije, oni su također tri zasebne i odvojene osobe. Kad se radi o čovjekovim osobnim molbama, duhovnom zajedništvu i drugim intimnim odnosima, razlika između osoba Božanstva postaje sve očiglednija. U najvišem smislu, mi obožavamo jedino i isključivo Oca Svih. Istina, mi možemo obožavati Oca u vidu Sinova Stvoritelja, što i činimo, ali izravno ili neizravno, Otac je taj koji prima obožavanje i divljenje.

Različiti oblici molitvi pripadaju domeni Vječnog Sina i Sinove duhovne organizacije. Molitve, svi oblici formalne komunikacije, sve osim divljenja i obožavanja Oca Svih, predstavlja stvari koje se tiču lokalnog svemira; one uglavnom pripadaju domeni nadležnosti Sina Stvoritelja. Ali kroz djelovanje Očevog kruga ličnosti, obožavanje se nesumnjivo uključuje u krug i odašilja sobi Stvoritelja. Dalje, vjerujemo da kad se radi o stvorenju s unutarnjim Ispravljačem, Očeva prisutnost koja ima prirodu duha olakšava takvu registraciju iskazanja poštovanja. Postoji neizmjereno mnogo dokaza kojima se ta pretpostavka može potvrditi i poznato mi je da svi redovi Očevih fragmenata imaju moć registracije bona fide poštovanja svojih podanika u prisutnosti Oca Svih. Ispravljači se također nesumnjivo koriste neposrednim predličnim kanalima koji omogućuju komunikaciju s Bogom, te su također u stanju iskoristiti krugove gravitacije duha Vječnog Sina.

Obožavanje je samo sebi cilj; molitva obuhvaća element čovjekovog vlastitog ili osobnog interesa; tu počiva bitna razlika između obožavanja i molitve. Pri istinskom obožavanju, čovjek ne iznosi vlastite zahtjeve niti bilo koji drugi element osobnog interesa; mi obožavamo Boga jednostavno zbog onoga za što ga držimo. Obožavatelj ne traži ništa i ne očekuje ništa. Mi ne obožavamo Oca zbog toga što bi nam takvo poštovanje moglo donijeti korist; mi iskazujemo takvu odanost i obožavanje kao prirodne i spontane reakcije na to što smo prepoznali Očevu nenadmašivu ličnost, njegovu prirodu prepunu ljubavi i njegove izvanrede osobine.

The moment the element of self-interest intrudes upon worship, that instant devotion translates from worship to prayer and more appropriately should be directed to the person of the Eternal Son or the Creator Son. But in practical religious experience there exists no reason why prayer should not be addressed to God the Father as a part of true worship.

When you deal with the practical affairs of your daily life, you are in the hands of the spirit personalities having origin in the Third Source and Center; you are co-operating with the agencies of the Conjoint Actor. And so it is: You worship God; pray to, and commune with, the Son; and work out the details of your earthly sojourn in connection with the intelligences of the Infinite Spirit operating on your world and throughout your universe.

The Creator or Sovereign Sons who preside over the destinies of the local universes stand in the place of both the Universal Father and the Eternal Son of Paradise. These Universe Sons receive, in the name of the Father, the adoration of worship and give ear to the pleas of their petitioning subjects throughout their respective creations. To the children of a local universe a Michael Son is, to all practical intents and purposes, God. He is the local universe personification of the Universal Father and the Eternal Son. The Infinite Spirit maintains personal contact with the children of these realms through the Universe Spirits, the administrative and creative associates of the Paradise Creator Sons.

Sincere worship connotes the mobilization of all the powers of the human personality under the dominance of the evolving soul and subject to the divine directionization of the associated Thought Adjuster. The mind of material limitations can never become highly conscious of the real significance of true worship. Man's realization of the reality of the worship experience is chiefly determined by the developmental status of his evolving immortal soul. The spiritual growth of the soul takes place wholly independently of the intellectual self-consciousness.

The worship experience consists in the sublime attempt of the betrothed Adjuster to communicate to the divine Father the inexpressible longings and the unutterable aspirations of the human soul--the conjoint creation of the God-seeking mortal mind and the God-revealing immortal Adjuster. Worship is, therefore, the act of the material mind's assenting to the attempt of its spiritualizing self, under the guidance of the associated spirit, to communicate with God as a faith son of the Universal Father. The mortal mind consents to worship; the immortal soul craves and initiates worship; the divine Adjuster presence conducts such worship in behalf of the mortal mind and the evolving immortal soul. True worship, in

Istog časa kad vlastiti interes uzurpira obožavanje, čovjekova odanost prestaje biti obožavanje i postaje molitva i bilo bi je pravilnije uputiti osobi Vječnog Sina ili Sina Stvoritelja. Ali u praktičnom religioznom iskustvu, nema razloga zašto se molitva ne bi mogla uputiti Bogu Ocu kao dio istinskog obožavanja.

Dok se bavite praktičnim poslovima svakodnevnog života, krećete se u domeni ličnosti duha koje vuku porijeklo od Trećeg Izvora i Centra; surađujete sa silama i osobama Združenog Činitelja. I tako jeste: Obožavate Boga, molitve Sinu s kojim održavate duhovno zajedništvo, dok detalje svog zemaljskog života razrađujete s inteligencijama Beskonačnog Duha koje djeluju na vašem svijetu i širom vašeg svemira.

Sinovi Stvoritelji ili Suvereni Sinovi odlučuju o sudbinama lokalnih svemira kao zajednički predstavnici Oca Svih i Rajskog Vječnog Sina. U Očevo ime, ovi Kozmički Sinovi primaju iskazanje obožavanja i uslišuju molbe stvorenih podanika iz svih dijelova svojih tvorevina. Sin Mihael je djeci lokalnog svemira, kad se radi o svim praktičnim ciljevima i namjerama, kao Bog. Lokalnom svemiru, on je personifikacija Oca Svih i Vječnog Sina. Kroz Kozmičke Duhove, administrativne i stvaralačke suradnike Rajskih Sinova Stvoritelja, Beskonačni Duh održava osobni kontakt s djecom ovih svjetova.

Iskreno obožavanje znači da se, pod dominacijom evolutivne duše i pod upravom božanskog djelovanja pridruženog Misaonog Ispravljača, pokreću sveukupne moći dotične ljudske ličnosti. Materijalno ograničen um nikad ne može postati osobito svjestan stvarnog značaja istinskog obožavanja. Razvojni status čovjekove evolutivne besmrtno duše u najvećoj mjeri određuje čovjekovu spoznaju stvarnosti iskustva obožavanja. Duhovni rast duše teče potpuno neovisno o intelektualnoj samosvjesti.

Doživljaj obožavanja počiva u najvišem nastojanju zaručenog Ispravljača da prenese božanskom Ocu neizrecive čežnje i neiskazive aspiracije ljudske duše--zajedničke tvorevine smrtničkog uma koji teži za Bogom i besmrtnog Ispravljača koji obznanjuje Boga. Obožavanje je stoga čin kojim se materijalni um, pod upravom pridruženog duha, suglašava s nastojanjem svog sve duhovnijeg bitka da komunicira s Bogom kao Očev sin po vjeri. Smrtnički um pristaje na obožavanje; besmrtna duša žudi za obožavanjem i inicira obožavanje; prisutnost božanskog Ispravljača upravlja takvim obožavanjem u ime smrtničkog uma i evolutivne besmrtno duše. Naposljetku, istinsko obožavanje postaje doživljaj koji

the last analysis, becomes an experience realized on four cosmic levels: the intellectual, the morontial, the spiritual, and the personal--the consciousness of mind, soul, and spirit, and their unification in personality.

4. GOD IN RELIGION

The morality of the religions of evolution drives men forward in the God quest by the motive power of fear. The religions of revelation allure men to seek for a God of love because they crave to become like him. But religion is not merely a passive feeling of "absolute dependence" and "surety of survival"; it is a living and dynamic experience of divinity attainment predicated on humanity service.

The great and immediate service of true religion is the establishment of an enduring unity in human experience, a lasting peace and a profound assurance. With primitive man, even polytheism is a relative unification of the evolving concept of Deity; polytheism is monotheism in the making. Sooner or later, God is destined to be comprehended as the reality of values, the substance of meanings, and the life of truth.

God is not only the determiner of destiny; he is man's eternal destination. All nonreligious human activities seek to bend the universe to the distorting service of self; the truly religious individual seeks to identify the self with the universe and then to dedicate the activities of this unified self to the service of the universe family of fellow beings, human and superhuman.

The domains of philosophy and art intervene between the nonreligious and the religious activities of the human self. Through art and philosophy the material-minded man is inveigled into the contemplation of the spiritual realities and universe values of eternal meanings.

All religions teach the worship of Deity and some doctrine of human salvation. The Buddhist religion promises salvation from suffering, unending peace; the Jewish religion promises salvation from difficulties, prosperity predicated on righteousness; the Greek religion promised salvation from disharmony, ugliness, by the realization of beauty; Christianity promises salvation from sin, sanctity; Mohammedanism provides deliverance from the rigorous moral standards of Judaism and Christianity. The religion of Jesus is salvation from self, deliverance from the evils of creature isolation in time and in eternity.

The Hebrews based their religion on goodness; the Greeks on beauty; both religions sought truth. Jesus revealed a God of love, and love is all-embracing of truth, beauty, and goodness.

se ostvaruje na četiri kozmičke razine: intelektualnoj, morontijalnoj, duhovnoj i osobnoj--u svijesti uma, duše, duha i njihovog sjedinjenja u ličnosti.

4. BOG U RELIGIJI

Moralnost evolutivnih religija vuče ljude naprijed motivirajući ih snagom straha da teže k Bogu. Religije otkrivenja bude čovjekovu čežnju za Bogom ljubavi navodeći ih da teže da postanu poput njega. Ali religija nije posve pasivni osjećaj "apsolutne ovisnosti" i "uvjerenja u nastavak života"; ona je živuće i dinamičko iskustvo postizanja božanstvenosti koje počiva na službi čovječanstvu.

Velika i neposredna služba istinske religije počiva u uspostavi trajnog jedinstva u ljudskom iskustvu, dugotrajnog mira i duboke sigurnosti. U primitivnog čovjeka, čak i mnogoboštvo predstavlja relativno ujedinjenje evolutivnog koncepta Božanstva; mnogoboštvo je jednobojstvo u procesu stvaranja. Prije ili kasnije, čovjek mora steći razumijevanje Boga kao stvarnosti vrijednosti, biti značenja i života istine.

Bog nije samo odreditelj sudbine; on je čovjekovo vječno odredište. Sve nereligiozne ljudske aktivnosti teže izobličenju svemira u cilju službe čovjeku; istinski religiozne osobe nastoje sebe poistovijetiti sa svemirom kako bi posvetile aktivnosti svog ujedinjenog bitka službi kozmičkoj obitelji bližnjih ljudskih i nadljudskih bića.

Između nereligioznih i religioznih aktivnosti ljudskog bitka posreduju domeni filozofije i umjetnosti. Umjetnost i filozofija navode materijalno naklonjenog čovjeka da razmisli o duhovnim stvarnostima i kozmičkim vrijednostima vječnih značenja.

Sve religije poučavaju obožavanje Božanstva i neku doktrinu ljudskog spasenja. Budistička religija obećava spasenje od patnje, beskrajni mir; židovska religija obećava spasenje od teškoća, blagostanje utemeljeno na ispravnosti; Grčka religija je obećavala spasenje od nesklada, ružnoće, spoznajom ljepote; Kršćanstvo obećava spasenje od grijeha, čistotu; Islam nudi izručenje od rigoroznih moralnih standarda židovske i kršćanske religije. Isusova religija je spasenje čovjeku od samoga sebe, izručenje od višestrukog zla izolacije stvorenog bića u vremenu i vječnosti.

Židovi su bazirali svoju religiju na dobroti; Grci na ljepoti; obje religije su tražile istinu. Isus je obznanio Boga ljubavi, a ljubav je sve--ona obuhvaća istinu, ljepotu i dobrotu.

The Zoroastrians had a religion of morals; the Hindus a religion of metaphysics; the Confucianists a religion of ethics. Jesus lived a religion of service. All these religions are of value in that they are valid approaches to the religion of Jesus. Religion is destined to become the reality of the spiritual unification of all that is good, beautiful, and true in human experience.

The Greek religion had a watchword "Know yourself"; the Hebrews centered their teaching on "Know your God"; the Christians preach a gospel aimed at "knowledge of the Lord Jesus Christ"; Jesus proclaimed the good news of "knowing God, and yourself as a son of God." These differing concepts of the purpose of religion determine the individual's attitude in various life situations and foreshadow the depth of worship and the nature of his personal habits of prayer. The spiritual status of any religion may be determined by the nature of its prayers.

The concept of a semihuman and jealous God is an inevitable transition between polytheism and sublime monotheism. An exalted anthropomorphism is the highest attainment level of purely evolutionary religion. Christianity has elevated the concept of anthropomorphism from the ideal of the human to the transcendent and divine concept of the person of the glorified Christ. And this is the highest anthropomorphism that man can ever conceive.

The Christian concept of God is an attempt to combine three separate teachings:

1. The Hebrew concept--God as a vindicator of moral values, a righteous God.
2. The Greek concept--God as a unifier, a God of wisdom.
3. Jesus' concept--God as a living friend, a loving Father, the divine presence.

It must therefore be evident that composite Christian theology encounters great difficulty in attaining consistency. This difficulty is further aggravated by the fact that the doctrines of early Christianity were generally based on the personal religious experience of three different persons: Philo of Alexandria, Jesus of Nazareth, and Paul of Tarsus.

In the study of the religious life of Jesus, view him positively. Think not so much of his sinlessness as of his righteousness, his loving service. Jesus upstepped the passive love disclosed in the Hebrew concept of the heavenly Father to the higher active and creature-loving affection of a God who is the Father of every individual, even of the wrongdoer.

Zaratustrini poklonici su imali religiju morala; pristaše hinduizma religiju metafizike; sljedbenici Konfucija religiju etike. Isus je živio religiju službe. Sve ove religije imaju vrijednost jedino u tome što predstavljaju valjane prilaze Isusovoj religiji. Religiji je suđeno da postane stvarnost duhovnog sjedinjenja svega dobrog, lijepog i istinitog u ljudskom iskustvu.

Slogan Grčke religije je bio "Spoznavaj sebe"; Židovi su utemeljili svoje učenje na paroli "Spoznavaj svoga Boga"; kršćani propovijedaju evanđelje koje teži k "spoznavanju Isusa Krista, moga Gospodina"; Isus je proglasio radosnu vijest o "spoznavanju Boga i znanju da ste Božji sinovi." Ove različite ideje o svrsi religije određuju stav određene individue pri različitim životnim situacijama i svjedoče o dubini Isusovog obožavanja i prirodi njegovih osobnih molitvenih navika. Duhovni status bilo koje religije može biti ustanovljen prema prirodi njezinih molitvi.

Koncept poluljudskog i ljubomornog Boga predstavlja neminovan prijelaz od mnogoboštva do najvišeg jednobštva. Uzvišeni oblik antropomorfizma predstavlja najvišu razinu postignuća posve evolutivne religije. Kršćanstvo je uzdiglo koncept antropomorfizma od ljudskog ideala do transcendentnog i božanskog koncepta osobe slavljenog Krista. I ovo je najviši antropomorfizam koji je čovjek u stanju shvatiti.

Kršćanski koncept Boga predstavlja nastojanje da se spoje tri zasebna učenja:

1. Židovski koncept--Bog kao čuvar moralnih vrijednosti, pravedni Bog.
2. Grčki koncept--Bog kao ujedinitelj, Bog mudrosti.
3. Isusov koncept--Bog kao živući prijatelj, Otac ljubavi, božanska prisutnost.

Jasno je stoga da složena kršćanska teologija nailazi na veliku teškoću pri postignuću dosljednosti. Ovu teškoću dalje uvećava činjenica da doktrine ranog kršćanstva uopćeno počivaju na temeljima osobnog religioznog iskustva triju osoba: Phila iz Aleksandrije, Isusa iz Nazareta i Pavla iz Tarsusa.

Pri proučavanju Isusovog religioznog života, gledajte na Isusa pozitivno. Ne mislite toliko o njegovoj bezgrešnosti koliko o njegovoj ispravnosti, njegovoj službi punoj ljubavi. Isus je uzdigao i unaprijedio židovski koncept pasivne ljubavi nebeskog Oca u višu aktivnu ljubav Boga koji voli svoja stvorenja i koji je Otac svake individue, čak i zlotvora.

5. THE CONSCIOUSNESS OF GOD

Morality has its origin in the reason of self-consciousness; it is superanimal but wholly evolutionary. Human evolution embraces in its unfolding all endowments antecedent to the bestowal of the Adjusters and to the pouring out of the Spirit of Truth. But the attainment of levels of morality does not deliver man from the real struggles of mortal living. Man's physical environment entails the battle for existence; the social surroundings necessitate ethical adjustments; the moral situations require the making of choices in the highest realms of reason; the spiritual experience (having realized God) demands that man find him and sincerely strive to be like him.

Religion is not grounded in the facts of science, the obligations of society, the assumptions of philosophy, or the implied duties of morality. Religion is an independent realm of human response to life situations and is unfailingly exhibited at all stages of human development which are postmoral. Religion may permeate all four levels of the realization of values and the enjoyment of universe fellowship: the physical or material level of self-preservation; the social or emotional level of fellowship; the moral or duty level of reason; the spiritual level of the consciousness of universe fellowship through divine worship.

The fact-seeking scientist conceives of God as the First Cause, a God of force. The emotional artist sees God as the ideal of beauty, a God of aesthetics. The reasoning philosopher is sometimes inclined to posit a God of universal unity, even a pantheistic Deity. The religionist of faith believes in a God who fosters survival, the Father in heaven, the God of love.

Moral conduct is always an antecedent of evolved religion and a part of even revealed religion, but never the whole of religious experience. Social service is the result of moral thinking and religious living. Morality does not biologically lead to the higher spiritual levels of religious experience. The adoration of the abstract beautiful is not the worship of God; neither is exaltation of nature nor the reverence of unity the worship of God.

Evolutionary religion is the mother of the science, art, and philosophy which elevated man to the level of receptivity to revealed religion, including the bestowal of Adjusters and the coming of the Spirit of Truth. The evolutionary picture of human existence begins and ends with religion, albeit very different qualities of religion, one evolutionary and biological, the other revelational and periodical. And so, while religion is normal and natural to man, it is also optional. Man does not have to be religious against his will.

5. SVJESNOST BOGA

Moralnost vuče porijeklo iz prosuđivanja čovjekove samosvijesti; ona je nadživotinjska ali posve evolutivna pojava. Ljudska evolucija obuhvaća sva obdarenja koja su prethodila darivanju Ispravljača i izlivanju Duha Istine. Ali dostizanje razina moralnosti ne oslobađa čovjeka od istinskih borbi smrtničkog življenja. Čovjekovo fizičko okruženje nameće egzistencijsku borbu; društvena okružja zahtijevaju čovjekova etička usklađenja; moralne situacije zahtijevaju da čovjek donese odluke u najvišim razinama prosuđivanja; duhovno iskustvo (spoznaja Boga) zahtijeva da čovjek nade Boga i da iskreno nastoji biti poput njega.

Religija nije utemeljena na znanstevnim činjenicama, društvenim obvezama, filozofskim pretpostavkama ili dužnostima moralnosti. Religija je nezavisna domena čovjekovog reagiranja na životne situacije koja se ispoljava na svim nadmoralnim stadijima ljudskog razvoja. Religija može prožeti sve četiri razine ostvarenja vrijednosti i uživanja kozmičke zajednice: fizičku ili materijalnu razinu samoodržanja, društvenu ili emocionalnu razinu zajednice, moralnu ili dužnosnu razinu prosuđivanja, duhovnu razinu svijesti kozmičke zajednice koju čovjek postiže obožavanjem Boga.

Znanstvenik koji traži činjenice shvaća Boga kao Prvi Uzrok, Boga sile. Emocionalni umjetnik vidi Boga kao ideal ljepote, Boga estetike. Mislilac-filozof je s vremena na vrijeme sklon postulirati da Bog predstavlja sveopće jedinstvo, čak i panteističko Božanstvo. Religiozni čovjek s vjerom vjeruje u Boga koji omogućuje opstanak, nebeskog Oca, Boga ljubavi.

Dok moralno ponašanje uvijek prethodi evoluciji religije, predstavljajući čak i dio obznanjene religije, ono nikad ne predstavlja cjelokupo religiozno iskustvo. Društvena služba je rezultat moralnog razmišljanja i religioznog življenja. Moralnost ne vodi biološki sve višim duhovnim razinama religioznog iskustva. Čovjekovo divljenje apstraktnoj ljepoti nije obožavanje Boga; slavljenje prirode i poštovanje jedinstva nije obožavanje Boga.

Evolutivna religija je majka znanosti, umjetnosti i filozofije koja je uzdigle čovjeka i omogućila primitak religije otkrivenja, uključujući i darivanje Ispravljača i dolazak Duha Istine. Evolutivna slika ljudske egzistencije počinje i završava s religijom, ali religijom vrlo različitih osobina gdje prva religija nosi evolutivna i biološka obilježja, dok druga ima obznanjene i periodične značajke. I tako, dok je sasvim normalno i prirodno da čovjek ima religiju, to je također stvar njegovog izbora. Čovjek ne mora biti religiozan protivno vlastitoj volji.

Religious experience, being essentially spiritual, can never be fully understood by the material mind; hence the function of theology, the psychology of religion. The essential doctrine of the human realization of God creates a paradox in finite comprehension. It is well-nigh impossible for human logic and finite reason to harmonize the concept of divine immanence, God within and a part of every individual, with the idea of God's transcendence, the divine domination of the universe of universes. These two essential concepts of Deity must be unified in the faith-grasp of the concept of the transcendence of a personal God and in the realization of the indwelling presence of a fragment of that God in order to justify intelligent worship and validate the hope of personality survival. The difficulties and paradoxes of religion are inherent in the fact that the realities of religion are utterly beyond the mortal capacity for intellectual comprehension.

Mortal man secures three great satisfactions from religious experience, even in the days of his temporal sojourn on earth:

1. Intellectually he acquires the satisfactions of a more unified human consciousness.
2. Philosophically he enjoys the substantiation of his ideals of moral values.
3. Spiritually he thrives in the experience of divine companionship, in the spiritual satisfactions of true worship.

God-consciousness, as it is experienced by an evolving mortal of the realms, must consist of three varying factors, three differential levels of reality realization. There is first the mind consciousness--the comprehension of the idea of God. Then follows the soul consciousness--the realization of the ideal of God. Last, dawns the spirit consciousness--the realization of the spirit reality of God. By the unification of these factors of the divine realization, no matter how incomplete, the mortal personality at all times overspreads all conscious levels with a realization of the personality of God. In those mortals who have attained the Corps of the Finality all this will in time lead to the realization of the supremacy of God and may subsequently eventuate in the realization of the ultimacy of God, some phase of the absonite superconsciousness of the Paradise Father.

The experience of God-consciousness remains the same from generation to generation, but with each advancing epoch in human knowledge the philosophic concept and the theologic definitions of God must change. God-knowingness, religious consciousness, is a universe reality, but no matter how valid (real) religious experience is, it must be willing to subject itself to intelligent criticism and reasonable philosophic interpretation; it must not seek to be a thing apart in the totality of human experience.

Materijalni um nikad ne može u cjelosti razumjeti religiozno iskustvo koje je u biti duhovno; tako se javlja potreba za teologijom--psihologijom religije. Bitna doktrina ljudske spoznaje Boga stvara paradoks u konačnom ljudskom shvaćanju. Ljudskoj logici i konačnom rasuđivanju je gotovo nemoguće uskladiti koncept božanske imanentnosti, Boga koji živi u sastavu i nutrini svake individue, s idejom Božje transcendentnosti, božanske dominacije nad svemirima. Kako bi našao opravdanje za inteligentno obožavanje i potkrijepio nadu u opstanak ličnosti, čovjek mora ujediniti ova dva bitna koncepta Božanstva u spoznaju da fragment Boga živi u njemu samom i koncept transcendentnosti osobnog Boga čija spoznaja predstavlja rezultat djelovanja čovjekove vjere. Teškoće i paradoksi religije proizlaze odatle što stvarnosti religije doslovno prevazilaze smrtničku sposobnost inteligentnog razumijevanja.

Čak i za čovjekovog privremenog boravka na zemlji, religiozno iskustvo pruža smrtniku tri velika zadovoljstva:

1. Intelektualno čovjek postiže zadovoljstva sjedinjenije ljudske svijesti.
2. Filozofski nalazi potkrijepu vlastitih ideala moralnih vrijednosti.
3. Duhovno obogaćuje božansko prijateljstvo, duhovna zadovoljstva istinskog obožavanja.

Svijest Boga, kako je doživljava evolutivni smrtnik svijeta, mora počivati u tri zasebna faktora, tri različite razine spoznaje stvarnosti. Prvo nastupa umna svijest--razumijevanje Boga kao ideje. Zatim slijedi svijest duše--spoznaja Boga kao ideala. Na kraju nastupa svijest duha--spoznaja Božje stvarnosti koja ima prirodu duha. Sjedinjenjem ovih faktora spoznaje Božanstva, bez obzira na to kako nepotpuni bili, smrtnička ličnost u svakom trenutku prevlači sve svoje svjesne razine spoznajom ličnosti Boga. U slučaju smrtnika koji su dostigli Zbor Finalista, sve ovo s vremenom vodi k spoznaji Božje vrhovnosti i može rezultirati spoznavanjem Božje ultimosti, neke faze absonitne nadsvijesti Rajskog Oca.

Iskustvo svijesti Boga ostaje nepromijenjeno iz generacije u generaciju, ali kako ljudsko znanje napreduje sa svakim novim razdobljem, moraju se promijeniti filozofski koncept i teološke definicije Boga. Spoznaja Boga, religiozna svijest, predstavlja kozmičku stvarnost, ali bez obzira na valjanost (stvarnost) religioznog iskustva, ono mora biti voljno da postane predmet inteligentnog kritizma i prikladnog filozofskog tumačenja; ono ne smije težiti da se odvoji od cjelokupnosti ljudskog iskustva.

Eternal survival of personality is wholly dependent on the choosing of the mortal mind, whose decisions determine the survival potential of the immortal soul. When the mind believes God and the soul knows God, and when, with the fostering Adjuster, they all desire God, then is survival assured. Limitations of intellect, curtailment of education, deprivation of culture, impoverishment of social status, even inferiority of the human standards of morality resulting from the unfortunate lack of educational, cultural, and social advantages, cannot invalidate the presence of the divine spirit in such unfortunate and humanly handicapped but believing individuals. The indwelling of the Mystery Monitor constitutes the inception and insures the possibility of the potential of growth and survival of the immortal soul.

The ability of mortal parents to procreate is not predicated on their educational, cultural, social, or economic status. The union of the parental factors under natural conditions is quite sufficient to initiate offspring. A human mind discerning right and wrong and possessing the capacity to worship God, in union with a divine Adjuster, is all that is required in that mortal to initiate and foster the production of his immortal soul of survival qualities if such a spirit-endowed individual seeks God and sincerely desires to become like him, honestly elects to do the will of the Father in heaven.

6. THE GOD OF PERSONALITY

The Universal Father is the God of personalities. The domain of universe personality, from the lowest mortal and material creature of personality status to the highest persons of creator dignity and divine status, has its center and circumference in the Universal Father. God the Father is the bestower and the conservator of every personality. And the Paradise Father is likewise the destiny of all those finite personalities who wholeheartedly choose to do the divine will, those who love God and long to be like him.

Personality is one of the unsolved mysteries of the universes. We are able to form adequate concepts of the factors entering into the make-up of various orders and levels of personality, but we do not fully comprehend the real nature of the personality itself. We clearly perceive the numerous factors which, when put together, constitute the vehicle for human personality, but we do not fully comprehend the nature and significance of such a finite personality.

Personality is potential in all creatures who possess a mind endowment ranging from the minimum of self-consciousness to the maximum of God-consciousness. But mind endowment alone is not personality, neither is spirit nor physical energy. Personality is that quality and value in cosmic reality

Vječni život ličnosti u cjelosti ovisi o izboru smrtničkog uma čije odluke određuju potencijal besmrtnje duše da preživi smrt. Kad um vjeruje u Boga i duša poznaje Boga i kad uz Ispravljačevu pomoć sve troje teže za Bogom, čovjeku je zagarantiran opstanak. Ograničenost intelekta, nedostatak obrazovanja, nerazvijenost kulture, nizak društveni status, pa čak ni čovjekovi niski moralni standardi ako isti proizlaze iz žalosnog nedostatka obrazovanja, kulture i društvenih povlastica, ne mogu poništiti valjanost prisutnosti božanskog duha u takvim nesrećnim i u smrtničkom smislu riječi ugroženim individualnim vjernicima. Činjenica da u ljudima žive Tajanstveni Osmatrači predstavlja začecje i obezbjeđenje potencijala za rast i opstanak besmrtnje duše.

Smrtnici mogu dobiti djecu neovisno o svom obrazovnom, kulturnom, društvenom ili ekonomskom statusu. Pod prirodnim uvjetima, sjedinjenje nasljednog materijala dvaju roditelja osigurava začetak potomstva. To što čovječji um raspoznaje razliku između dobra i zla i što u suradnji s božanskim Ispravljačem posjeduje sposobnost obožavanja Boga, predstavlja sve što je potrebno kako bi se začelo i nastavilo stvaranje smrtnikove besmrtnje duše koja ima sposobnost opstanka, pod uvjetom da takva duhom-obdarena osoba teži k Bogu i iskreno želi postati poput njega, časno birajući izvršenje volje nebeskog Oca.

6. BOG LIČNOSTI

Otac Svih je Bog ličnosti. On je centar i obujam domena kozmičke ličnosti od najnižeg smrtničkog i materijalnog stvorenja koje ima status ličnosti, do najviših osoba stvoriteljske uzvišenosti i božanskog statusa. Bog Otac je taj koji daruje i održava svaku ličnost. Rajski Otac je pored toga sudbina svih konačnih ličnosti koje svesrdnim izborom odluče činiti božansku volju, koje vole Boga i čeznu da postanu poput njega.

Ličnost je jedna od neriješenih tajni svemira. Mi smo u stanju oblikovati prihvatljive ideje o činiteljima koji ulaze u sastav različitih vrsta i razina ličnosti, ali ne možemo potpuno razumjeti stvarnu prirodu ličnosti. Dok jasno spoznajemo mnogobrojne faktore koji zajednički grade mehanizam ljudske ličnosti, nemamo puno razumijevanje prirode i značaja takve konačne ličnosti.

Ličnost je potencijal svih stvorenih bića koja imaju umno obdarenje od minimalnog obdarenja samosvijesti do maksimalnog obdarenja svijesti Boga. Ali samo po sebi umno obdarenje nije ličnost, niti su to duh ili fizička energija. Ličnost je to svojstvo i ta vrijednost u kozmičkoj stvarnosti koju jedino Bog Otac

which is exclusively bestowed by God the Father upon these living systems of the associated and co-ordinated energies of matter, mind, and spirit. Neither is personality a progressive achievement. Personality may be material or spiritual, but there either is personality or there is no personality. The other-than-personal never attains the level of the personal except by the direct act of the Paradise Father.

The bestowal of personality is the exclusive function of the Universal Father, the personalization of the living energy systems which he endows with the attributes of relative creative consciousness and the freewill control thereof. There is no personality apart from God the Father, and no personality exists except for God the Father. The fundamental attributes of human selfhood, as well as the absolute Adjuster nucleus of the human personality, are the bestowals of the Universal Father, acting in his exclusively personal domain of cosmic ministry.

The Adjusters of prepersonal status indwell numerous types of mortal creatures, thus insuring that these same beings may survive mortal death to personalize as morontia creatures with the potential of ultimate spirit attainment. For, when such a creature mind of personality endowment is indwelt by a fragment of the spirit of the eternal God, the prepersonal bestowal of the personal Father, then does this finite personality possess the potential of the divine and the eternal and aspire to a destiny akin to the Ultimate, even reaching out for a realization of the Absolute.

Capacity for divine personality is inherent in the prepersonal Adjuster; capacity for human personality is potential in the cosmic-mind endowment of the human being. But the experiential personality of mortal man is not observable as an active and functional reality until after the material life vehicle of the mortal creature has been touched by the liberating divinity of the Universal Father, being thus launched upon the seas of experience as a self-conscious and a (relatively) self-determinative and self-creative personality. The material self is truly and unqualifiedly personal.

The material self has personality and identity, temporal identity; the prepersonal spirit Adjuster also has identity, eternal identity. This material personality and this spirit prepersonality are capable of so uniting their creative attributes as to bring into existence the surviving identity of the immortal soul.

Having thus provided for the growth of the immortal soul and having liberated man's inner self from the fetters of absolute dependence on antecedent causation, the Father stands aside. Now, man having thus been liberated from the fetters of causation response, at least as pertains to eternal destiny, and

daruje onim živim sistemima povezanih i usklađenih energija materije, uma i duha. Ličnost pored toga nije stvar naprednog postignuća. Dok ličnost može biti bilo materijalna ili duhovna, ona jedino može postojati ili ne postojati. Izuzev kao posljedica neposrednog čina Rajskog Oca, ono što nije lično nikad ne može dostići razine ličnog.

Darivanje ličnosti je isključiva povlastica Oca Svih, personifikacija živih energetske sistema kojima Otac poklanja osobine relativne stvaralačke svijesti i slobodne volje koja njome upravlja. Ličnost može postojati jedino kroz Boga Oca i nikad ne bi mogla postojati da nije Boga Oca. Osnovne osobine ljudskog individuumu kao i apsolutnog Ispravljača u nukleusu ljudske ličnosti predstavljaju darove Oca Svih koji pri tome djeluje u svojoj isključivo osobnoj domeni kozmičke službe.

To što Ispravljači koji imaju predlični status žive u mnogobrojnim tipovima smrtničkih bića predstavlja garanciju preživljavanja smrtničke smrti i čovjekovoj posmrtnoj personifikaciji u vidu morontia bića pred kojim se otvara mogućnost ultimnog postignuća duha. Jer kad u takvom umu stvorenog bića koje je obdareno ličnošću živi fragment duha vječnog Boga--predlični dar ličnog Oca--tada ova konačna ličnost posjeduje potencijal za ono što je božansko i vječno i teži sudbini koja je bliska Ultimnom, čak posežući k ostvarenju Apsoluta.

Predlični Ispravljač ima sposobnost za božansku ličnost; obdarenje kozmičkog uma ljudskog bića ima potencijalnu sposobnost za ljudsku ličnost. Ali iskustvenu ličnost čovjeka smrtnika nije moguće opaziti kao aktivnu i djelotvornu stvarnost sve dok oslobađajuća božanstvenost Oca Svih ne dirne materijalni životni mehanizam smrtničkog bića, odašiljajući ga na iskustvena mora kao samosvjesno biće koje ima (relativnu) slobodu odabira i samostvaralačku ličnost. Materijalni bitak je istinski i bezuvjetno ličan.

Materijalni bitak ima ličnost i temporalni identitet; predlični duh Ispravljač također ima identitet, vječni identitet. Ova materijalna ličnost i ova predličnost duha imaju sposobnost takvog sjedinjenja svojih stvaralačkih osobina koje može stvoriti identitet besmrtno duše koja preživljava smrt.

Nakon što na taj način omogućiti rast besmrtno duše i nakon što oslobodio čovjekovo unutarnje bitstvo od okova apsolutne ovisnosti o uzročnoj posljedičnosti, Otac se povlači u stranu. Tada, nakon što se čovjek oslobodi od okova uzročnog reagiranja, ako ništa drugo ono u pogledu svoje vječne sudbine, i nakon što

provision having been made for the growth of the immortal self, the soul, it remains for man himself to will the creation or to inhibit the creation of this surviving and eternal self which is his for the choosing. No other being, force, creator, or agency in all the wide universe of universes can interfere to any degree with the absolute sovereignty of the mortal free will, as it operates within the realms of choice, regarding the eternal destiny of the personality of the choosing mortal. As pertains to eternal survival, God has decreed the sovereignty of the material and mortal will, and that decree is absolute.

The bestowal of creature personality confers relative liberation from slavish response to antecedent causation, and the personalities of all such moral beings, evolutionary or otherwise, are centered in the personality of the Universal Father. They are ever drawn towards his Paradise presence by that kinship of being which constitutes the vast and universal family circle and fraternal circuit of the eternal God. There is a kinship of divine spontaneity in all personality.

The personality circuit of the universe of universes is centered in the person of the Universal Father, and the Paradise Father is personally conscious of, and in personal touch with, all personalities of all levels of self-conscious existence. And this personality consciousness of all creation exists independently of the mission of the Thought Adjusters.

As all gravity is circuited in the Isle of Paradise, as all mind is circuited in the Conjoint Actor and all spirit in the Eternal Son, so is all personality circuited in the personal presence of the Universal Father, and this circuit unerringly transmits the worship of all personalities to the Original and Eternal Personality.

Concerning those personalities who are not Adjuster indwelt: The attribute of choice-liberty is also bestowed by the Universal Father, and such persons are likewise embraced in the great circuit of divine love, the personality circuit of the Universal Father. God provides for the sovereign choice of all true personalities. No personal creature can be coerced into the eternal adventure; the portal of eternity opens only in response to the freewill choice of the freewill sons of the God of free will.

And this represents my efforts to present the relation of the living God to the children of time. And when all is said and done, I can do nothing more helpful than to reiterate that God is your universe Father, and that you are all his planetary children.

[This is the fifth and last of the series presenting the narrative of the Universal Father by a Divine Counselor of Uversa.]

se stvore uvjeti za rast besmrtnog bitka--duše--na čovjeku je da sam otvori ili zatvori put stvaranju vječnog bitka koje ima sposobnost opstanka. Ni jedno drugo biće, sila, stvoritelj ili djelovanje u cijelom prostranom svemiru nad svemirima ne mogu ni u kojoj mjeri povrijediti apsolutni suverenitet smrtnikove slobodne volje koja djeluje u okviru čovjekovog izbora vječne sudbine ličnosti tog smrtnika. U pogledu vječnog života, Bog je čovjeku dao suverenitet materijalne i smrtničke volje i ova odluka je absolutna.

Kad stvoreno biće primi podarenu ličnost, ono isto tako prima relativno izručenje od robovske ovisnosti o uzročno posljedičnoj vezi i bilo da se radi o evolutivnim ili drugim bićima, Otac Svih je centar ličnosti svih moralnih bića. Božja Rajska prisutnost neprestano privlači sve ličnosti silom rodbinske veze među bićima koja ispunja veliki i univerzalni obiteljski krug i bratsku kružnicu vječnog Boga. Sva ličnost je povezana osjećajem spontane rodbinske povezanosti.

Osoba Oca Svih predstavlja centar kruga ličnosti svemira nad svemirima i Rajski Otac je osobno svjestan svih ličnosti svih razina samosvjesne egzistencije i s njima održava osobni kontakt. I svijest ličnosti koja povezuje svu tvorevinu ne ovisi o misiji Misaonih Ispravljača.

Kako je sva gravitacija uključena u krug Rajskog Otoka, kako je sav um uključen u krug Združenog Činitelja i kako je sav duh uključen u krug Vječnog Sina, tako je sva ličnost uključena u krug osobne prisutnosti ličnosti Oca Svih i ovaj krug nepogrešivo prenosi obožavanje svih ličnosti Izvornoj i Vječnoj Ličnosti.

Slijedeće je istina o ličnostima u kojima ne žive Ispravljači: I ovim bićima Otac Svih daruje stav slobodnog izbora i one jednako ulaze u sastav velikog kruga božanske ljubavi, Očevog kruga ličnosti. Svim istinskim ličnostima Bog daje suverenitet izbora. Ni jedno biće koje posjeduje ličnost ne može biti primorano da pođe stazom vječne pustolovine; vrata vječnosti se otvaraju jedino nakon što Božji sinovi koji imaju slobodnu voljom istom ovom slobodnom voljom odaberu Boga slobodne volje.

I ovo je moj pokušaj predloženja odnosa živućeg Bogaa prema djeci vremena. I naposljetku jedino mogu ponoviti da je Bog vaš kozmički Otac i da ste vi njegova planetarna djeca.

[Ovo je peta i posljednja u nizu predstava Oca Svih koje je iznio Božanki Savjetnik Uverse.]